

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

33 Decimas solvere recusantes quibus poenis sint plectendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Beneficii per amplexum Altaris, & alios a-
ctus, quæ fiunt in Ecclesia, ac etiam per
tactum annuli Ecclesiæ clausæ acquiruntur
possessio. Rot. decis. 5. de caus. poss. & pro-
priet. in antiqu. & decis. 8. de restit. spol. in
antiquior.

27 Secundò, potest agi remedio possessio-
rio ꝛ recuperandæ possessionis, qua quis
spoliatus libello concludere debet ad re-
stitutionem, vel reintegrationem, cap.
reintegranda, 3. q. 1. cap. ad decimas, de
restit. spol. in 6. & Rebuff. ea q. 9. num. 2.
& spoliatus antequam cognoscatur de do-
minio, est in primis, & ante omnia resti-
tuendus, cap. reintegranda, 3. q. 1. cap.
conquerente, & cap. fin. de restit. spol. Bar.
in l. si quis ad se fundum, num. 2. C. ad
l. Jul. de vi pub. & Menoch. conf. 2. num.
185. & 186. lib. 1.

28 Tertio; ꝛ agitur possessorio adipiscen-
dæ, & tunc beneficiatus libello concludere
debet se esse parochum talis loci, qua-
propter ratione oneris, curæ animarum
decimas deberi, quarum percipiendi pos-
sessionem sibi tradi requirit, Rebuff. q.
9. num. 1. & Monet. q. 8. num. 27. eo.
tract. de deci. & pluries causa decimarum
est summaria, in qua procedi potest sine
aliqua juris solennitate.

29 Primò, ꝛ enim, quando agitur posses-
sorio retinendæ, quod est summarissimū,
quo probatis requisitis, ut possessione
tempore litis motæ, non admittuntur
probationes requirentes altiozem indagi-
nem, sed datur beneficiato manuentio,
d. s. quorum, instit. de interd. cum aliis
supracitatis.

30 Secundò, quando clerici, quibus con-
stat decimas de jure deberi, agunt contra
eos, qui ad solutionem pro certa decima,

aut quota tenentur, ut est text. in clem. dis-
pensiōsam, & ibi gl. in verb. decimis; Card.
n. 28. & Imol. n. 7. de jud. & Monet. eod.
tract. quest. 8. n. 41. & 42. de decim.

Tertio, si agatur inter duas ecclesias de
jure percipiendi decimas, quarum benefi-
ciati prætendunt, quilibet decimas suæ ec-
clesiæ tertio laico deberi, quia cum eccle-
siasticis de jure ꝛ communi, & divino de-
beantur, semper habet locum dicta clem.
dispensiosam, Rot. decis. 14. per tot. de
jud. in no. glol. in d. clem. in verb. decimis,
vers. sed quid si non, cum aliis, per Monet.
deductis, eod. cap. 5. num. 43.

Quarto, procedit etiam dicta clem.
dispensiosam, inter laicos, quando fue-
runt decimæ translatae ante conc. Latera-
nen. & successor in feudo ꝛ antiquo deci-
marum agit coram domino directo ad ea-
rum exactionem, in quarum possessione
erat ejus prædecessor, quia tunc, cum cau-
sa decimarum sit de decimis antiquis de
jure communi, & divino Ecclesiæ debitis,
& hoc jus in vassallum tunc legitime fue-
rit translatum, vassallus eodem privilegio
gaudet l. qui in jus ff. de reg. jur. cap. qui
in jus, eod. tit. Card. in d. clem. 1. num. 21.
& Bened. Caputa q. n. 17. & in his casibus
contra subditum ad decimas non solutas
agendo incipi potest à præcepto ꝛ sub pec-
unia pecuniaria, & in subsidiū excommunica-
tionistrina, vel una pro trina monitione
præmissa, quatenus intra tot dies debeat
reus tantam summam decimarum persol-
vise, cap. pervenit, de decim. c. sacro, de
sent. excomm. & gloss. in d. clem. dispen-
siosam, in verb. præmoniti.

31 Non tamen ꝛ sunt tolerandi, qui variis
artibus decimas ecclesiis obvientes sub-
trahere moliuntur, aut, qui ab aliis sol-
vendas

vendas temere occupant, & in rem suam vertunt, cum decimarum solutio debita sit Deo, & qui eas dare noluerint, aut dantes impediunt, res alienas invadant. Quapropter præcepit sancta Tridentina synodus omnibus cujuscunq; gradus, & conditionis sint, ad quos decimarum solutio spectat, ut eas, ad quas de jure tenentur in posterum cathedrali, aut quibuscunque aliis ecclesiis, vel personis quibus legitime debentur integrè persoluant. Qui vero eas, aut subtrahunt, aut impediunt, sunt excommunicandi, nec ab hoc crimine, nisi plena restitutione secuta, absolvi debent, conc. Trid. c. 12. sess. 25. de refor. c. per venit, & c. in aliquibus, de dec.

In causis tamen judicialibus omnes judices ecclesiastici cujuscunque dignitatis existant, quandoque ꝑ executio realis, 34 vel personalis in qualibet parte iudicii propria auctoritate ab ipsis iudicibus fieri poterit, debent, tam in procedendo, quam diffiniendo à censuris ecclesiasticis, seu interdicto abstinere, sed licet eis, si expedire videbitur, in causis civilibus ꝑd forum ecclesiasticum quomodolibet pertinen contra quoscunque etiam laicos per multas pecuniarias, quæ locis piis ibi existentibus, eo ipso, quod exactæ fuerint, assignentur, seu per captionem pignorum, personarumque distractionem, per suos proprios, 36 aut alienos, executores faciendam, si ve etiam per privationem beneficiorum, aliaque juris remedia procedere, & causas diffinire. Sed si executio realis, vel persona 37 lis, advertas reos hac ratione fieri non poterit, sitq; erga iudicem contumacia, tunc eos etiam anathematis mucrone iudex arbitrio suo, præter alias pœnas, ferire poterit, ut statuit conc. Trid. cap. 3. de refor.

ead. sess. 25. & ad formam d. c. quæ servanda est, & non nisi in subsidium, quando executio realis, vel personalis, propria auctoritate fieri non potest, excommunicationis sententia potest promulgari. Navar. in cap. 27. num. 30. de excom. Si vero excommunicatio lata à iudice ecclesiastico, antequàm legitime constet de impedimenti, vel perturbationibus, quibus prohibetur, facere executionem propria auctoritate realem, vel personalem, sit nulla, vel debeat ab eo revocari, vel licitè feratur, si ipse conscientie suæ iudicio sentiat, verè adesse huiusmodi impedimenta, perturbationes vel difficultates Congre. Sacr. conc. sentit secundum communem sententiam, censurarum sententiam, & excommunicationem validam esse, ideo excommunicatum absolutione indigere, nonendum tamen esse Episcopum, ut omni diligentia servetur forma tradita à concilio, ut in decis. super eod. cap. 3. §. 2. & est ratio, quia nulla major ꝑ pœna excommunicationis, in Ecclesia Dei reperitur, de spiritualibus inquam c. corripuntur, 24 q. 3. & Abb. in c. cum dilectus, n. 6. de hu. quæ vi metusvè cau. si. Sobrie enim & magna circumspectione est promulganda cum experientia doceat, si temere, aut levibus ex rebus incutiatur, magis contemni, quàm formidari, ꝑ & perniciem potius parere, quam salutem, ut in d. c. 3. in prin. sess. 25. & c. multi, in princ. 2. quæst. 1.

Quapropter monitio ꝑ canonica ac tri- 37 na præmitti debet ante illius promulgationem, cap. contingit, & ibi gloss. in verb. tertio, cap. sacros. ubi gloss. in verb. competentis, de sentent. excommunic. & per aliquot dierum intervallum, cap. constitutionem, §. statuimus, eod. tit. in 6. & Felin.